

واکاوی تفسیر آیه اُولی الامر در مطالعه تطبیقی تفسیر الکاشف و تفسیر المنار

سیده عطیه خانمی ساروی^۱، حبیب الله حلیمی جلودار^۲، محمدمهدی کریمی نیا^۳، مجتبی انصاری مقدم^۴

^۱ دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب قم، طلبه سطح چهار (دکتری) رشته تفسیر تطبیقی، مبلغ، مدرّس و فعال فرهنگی

^۲ دانشیار دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه مازندران، ایران

^۳ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، طلبه و پژوهشگر حوزه علمیه قم (نویسنده مسئول)

^۴ دانشجوی دکتری تخصصی علوم قرآن و حدیث، دانشگاه میبد، مدرّس دانشگاه و پژوهشگر

چکیده

پژوهش حاضر در صدد مقایسه المنار و الکاشف در زمینه تفسیر آیه «اولی الامر» (نسا/۱۵۹) است. تفسیر الکاشف مصداق «اولی الامر» را، امامان معصوم دانسته و امر اطاعت از پیامبر و «اولی الامر» را در این آیه، دارای وزان واحد، مطلق و بی قید و شرط تلقی کرده و این را اثبات کننده عصمت رسول (ص) و «اولی الامر» به شمار آورده است و علت تکرار «اطیعوا» را تفاوت قلمرو اطاعت محسوب کرده است و نه تاکید و مخاطبان را در «فان تنازعتم» مسلماً نان دانسته و نه «اولی الامر» تفسیر المنار نیز امر به اطاعت از پیامبر و «اولی الامر» را مطلق و لازمه آن را عصمت آنان دانسته است؛ در این مقاله علاوه بر مقایسه دو تفسیر، اشکالات برداشت‌های صاحب المنار مطرح و ایرادات ایشان به برداشت مفسران شیعه پاسخ داده شده است.

واژه‌های کلیدی: اولی الامر، الکاشف، المنار، عصمت، اطاعت